7 Abbates habentes eccleſias pleno iure ſibi ſubiectas, præſtare poſſunt authoritatem alienationibus rerum illarum eccleſiarum loco Epiſcoporum. in clem. monaſteriorum. nu. 7. de reb. eccle. non alien. 300

7 Abbates immediate Epiſcopis ſubiecti, non alienant ſine ipſorum conſenſu & authoritate. ibid. nu. 10.

7 Abbatiſſa, Abbas, monialium & monachorum appellatione includuntur. in clem. attendentes. nu. 10. de ſtatu mona. 306

Abbatiſſa non poteſt eligi, quæ corrupta ſit, & a Papa talis promota benedici non debet. ibid. nu. 29.

7 Abbatiſſæ quæ neceſſario ſint benedicendæ, & quæ & quando non. in clemen. attendentes. nu. 14. de ſtatu mona. 306

7 Abbatiſſa poteſt habere & habet iuriſdictionem fori contentioſi, non tamen poteſt confeſſiones audire, vel prædicare, nec benedicere. in c. in noua. nume. 1. de pœnit. & remiſ. 245

6 Abbatiſſa debet eſſe in ætate triginta annorum. Abbas vero vigintiquinque. in c. ſuper inordinata. nu. 7. de præben fol. 56. Et quod ſtatuitur in Abbatiſſa, non trahitur ad Abbates. ibid. nu. 8.

6 Abbatiſſa habet dignitatem. in c. de multa. nu. 21. de præben. 44

2 Abbatiſſa eſt capax iuriſdictionis Epiſcopalis. in c. dilecta. nu. 2. de maioritate & obedien. 153

Abbatiſſa licet non poſſit communicare, poteſt tamen implorare officium iudicis, vt excommunicet. ibid. nu. 3.

7 Abbatia dicitur dignitas excellens, ſed potius numeratur inter dignitates inferiores. in c. per tuas. il 1. nu. 7. de ſimo. 110

1 Abbatiſſa non poteſt eſſe aliqua, ſiue fuerit vidua, vel illegitimè nata. in c. cum in cunctis. nu. 6. de elect. 130

6 Abbatiſſa habet liberam adminiſtrationem ſui monaſterij, non obſtante ſexu fœmineo. in c. 2. nu. 4. de his quæ fi. a præla. 78

1 Abbatiſſa habet iuriſdictionem, & poteſt habere collationem beneficiorum. in c. cum dilectus. nu. 20. de conſuet. 105

7 Abbatiſſa debet benedici, ſi eſt in loco, vbi hoc fieri ſolet, & ſi intra annum non fuerit benedicta, perdit omne ius, quod haberet, ſi autem in loco, vbi non ſolet fieri, eſt ſecus. in c. meminimus. nu. 5. de accuſa. 72

1 Abbatiſſa dicitur habere dignitatem. in c. qua propter. nu. 8. de elect. 174

7 Abortiuum præſumitur in dubio fuiſſe cum anima potius quàm ſine. in c. ſicut. nu. 7. de homi. 149

7 Abolitione poteſt quis recedere a lite, & qualiter. in cap. 1. nume. 5. de collu. detegen. 182

¶ Corſet. Abolitio triplex reperitur, nam quædam eſt legitima quæ fit ipſo iure, & conceditur a lege mortuo, puta, quando moritur accuſatus. Nam tunc tollitur inſtantia, & extinguitur crimen. l. 1. & per totum. C. ſi reus, vel accuſ. mor. fue. Vel quando moritur accuſans, vel eſt aliter impeditus iuſte longo impedimento. Nam tunc non tollitur crimen, ex quo criminoſus viuit, ſed inſtantia ſuſpenditur, & ideo alius admittitur ad proſequendam litem inchoatam intra 30. dies vtiles, l. libellorum. § fi. ff. de accuſa. l. aut priuatim. in ver. 30. dierum. ff. ad ſenatuſconſ. Turpillia. Ad nouam autem accuſationem inſtituendam habet accuſator tempus illi accuſationi a iure præfixum, de quo in l. querelam. C. de fal. l. qui de crimine. C. de accuſa. Alia eſt abolitio publica, quia ad publicam lætitiam eſt conceſſa, & hæc appellatur generalis, quia generaliter omnes concernit. Et hanc concedit ſolus Princeps, quia eſt ſibi natus filius, vel propter proſperos ſucceſſus, quos habuit contra barbaricas nationes, & de iſta habetur C. de gene. abolit. per totum. & l. abolitio. cum l. ſeq. ff. ad Turpillia. vbi litera dicit. Publicè fit ob diem inſignem, ob publicam gratulationem, vel ob rem proſperè geſtam, & hæc talis abolitio non extinguit crimen, nec inſtantiam tollit, ſed illam ſuſpendit, & ideo poſt finitas ferias repentinas, ad cauſam redditur intra 30. dies, & ex eadem inſtantia. d. l. aut priuatim verſic. abolitione. & ver. 30. dies. Alia dicitur priuata abolitio, quia accuſatorem tantum, & ſic priuatam perſonam concernit, & hęc a Principe & iudice cauſa cognita impetratur, & pręſente parte conceditur. l. 2. & ſ. C. de gene. abolitio. & d. l. aut priuatim. in princ. & hoc crimen non extinguit ſolum accuſationem, vel accuſator alius non audiatur. dict. l. 1. C. de gene. aboliti. vbi etiam Ange. ſatis ponit ample de iſta triplici abolitione. Et vide Ioan. de Ana. in d. c. 2. in 4. col. ver. extra glo. eſt ſciendum, &c. de collu. deteg. Et an iudex poſſit ex officio ſuo proſequi accuſationem inchoatam, quando abolitio eſt legitima, Bar. in l. libellorum. § fi. ff. de accuſa. in effectu concludit, quòd ſic, per tex. in l. pe. in prin ff. de pub iud. ſecundum unam lect. quia eſt ibi triplex lect. Secundò dicit probari in ſi. in l. ſed ſi vnus. § interdum. & fi. ff. de iniu. vbi inſtantia vnius transfunditur in alium, ſicut in propoſito transfertur de accuſatore in iudicem. Tertio dicit probari ex his, quæ ipſe no. in l. 2. § ſi publico ff. de adul. videlicet, quòd poſtquàm iudici crimen innoteſcit, poſſit ex officio procedere. Quarto dicit hoc eſſe expreſſum in c. 1. & 2. de collu. deteg. & iſta opi. Bar. communiter tenetur per Doct. Sed diſputandi gratia, vide D. Io. de Ana. in d. c. 2. in 4. col. in ver. his autem pręmiſſis quæritur. Vbi conſidera, quia contrarium de iure forte poſſet defenſari, & addit Io. de Imo. in d. l. pe. & Iac. de Are. & Ange. ſatis plenè examinantem iſtud dubium in l. 1. C. de gene. abolit. in 4. col. vbi Ang. concordat opiniones, refert & ſequitur Io. de Ana. in pręall. loco, vbi omnino vide.

7 A ſententia iudicis de torquendo aliquem, poteſt appellari. in c. cum in contemplatione. nu. 3. de reg. iur. 284

2 Abſens ex iuſta cauſa ſi comparet poſt annum a tempore miſſionis, debet audiri, licet miſſus ſit effectus verus Dominus. in c. conſultationibus. nume. 6. de offi. deleg. 92

7 Abſentes, an & quando, & quomodo ſint vocandi in actibus ſpectantibus ad ipſam vniuerſitatem, tam laicorum, quàm clericorum, in c. cum ex iniuncto. nu. 10. de no. ope. nuncia. 205

6 Abſentes non ſunt vocandi, quando ipſorum vniuerſitas facit ſtatutum, niſi ſtatutum concerneret negotia multum ardua. in c. 1. nu. 15. de his, quæ fi. a ma. par. cap. 83

Contra abſentes, præſentes non poſſunt aliquid ſtatuere. ibid.

Abſentes quibus caſibus ſunt uocandi. ibid.

3 Abſens quo caſu poteſt pronunciare contra abſentem, cum regulariter non poſſit. in c. 1. nu. 1. & 8. de cauſa poſſ. & propriet. 177

6 Abſentium nomina non debent deſcribi in contractu facto per aliquam vniuerſitatem, aliàs faciens ſcribi punitur de falſo. in c. quanto. nume. 7. de his quæ fi. a præla. 79

¶ Corſet. Ego adduco Bal. in c. 1. ver. ſed pone in ciuitate Peruſij, &c. in tit. de feu. cog. in vſi. feu. ubi dicit. In ciuitate Peruſij ſunt tres conſeruatores monetæ, & quando fiunt ſolutiones in communi conſueuit notarius ponere nomine omnium trium, licet unus ſit abſens, quęrit ibi Bal. utrum iſta conſuetudo ſit ualida? refert Hoſt. in d. c. quanto. dicere, quòd non, quia inducit crimen falſi. Sed conſuetudo quorundam locorum ſeruat contrarium, quia quod maior pars facit & c. l. quod maior. ff. ad mu. quod Bal. putat uerum quando in pręiudicium abſentis nihil fit. Et materia vera eſt in ſeipſa, & dicit hoc alibi non reperiri, caueat tamen ſibi notarius, quia ſi talis perſona eſſet de ſubſtantia, inſtrumentum non caret uitio falſitatis. Eadem ratione defenduntur notarij communis Peruſini, qui ſunt rogati ultima die officij, quòd ad illam diem ponant ſolutiones, quę fiunt ipſis maſſarijs, nam conſuetudo ipſos excuſat. Et ubi eſt bona mens & intentio, ibi non poteſt eſſe falſitas, & hoc dictum Baldi refert, & ſequitur Ang. Are. optimus practicus in tract. malefi. in uer. falſario. ſubdens pro fundamento, quòd pro falſitate quis puniri non poteſt niſi talis falſitas ſit alicui nocitura. Nam ſi alicui damnum non inferat, licèt falſum commiſſum ſit & doloſè, non tamen talis falſitas punietur, ut eſt tex. cum glo. no. in l. damus. & ibi Cy. Bart. Bal. & Salic. C. de fal. & Doct. in l. qui teſtamento. ff. eod. Cy. & Doct. in l. 1. C. de ſepul. uiola. & in l. fi. ſi ex fal. inſtrumen. & in l. 2. quod fal. tu. auth. per Bal. Quod ſingulariter no. pro his quę habentur & no. in d. c. quanto. quę limitantur, niſi conſuetudo aliter diſponat. Et per hoc ſaluaui & liberaui quendam notarium a pœna falſi hic Bononię. Nam ſtylus notariorum habet, quòd notarius ex generali mandato facto ſibi a iudice, ſcribat aliqua in iudicis abſentia, acſi eſſet pręſens, & poteſt dicere ea facta in iudicis pręſentia. Nam ſtylus curię habetur pro lege, & ſeruari debet, cap. ex literis. de conſtitu. c. quàm graui. de cri. fal. & per id quod no. Doct. in l. 1. & 2. & ibi Cy. C. quę ſit lon. conſuet. cum alijs concord.

3 Abſens ſi malitioſè abeſt, poteſt contra eum interponi primum & ſecundum decretum, & poteſt diffinitiuè condemnari, dummodo fuerit lis conteſtata, uel ſimus in cauſis, ubi non requiritur litis conteſtatio. in c. fi. nu. 13. de eo, qui mit. in poſſeſſ. 257

Abſens culposè dicitur uir ab uxore, clericus ab eccleſia, & ſimiles qui pręcisè tenentur ad ſtandum, ſcilicet quando uxor agit contra uirum, uel eccleſia contra clericum, ſecus ſi agant contra ipſos alię perſonę. Item pręſumitur culpa in abſentem, quando poſt citationem, ut lit. conteſt. ſe abſentauit. ibid.

1 Abſentes ſunt uocandi in electionibus fiendis, & ſunt uocandi per nuncium, uel literas, & non ſufficit ſonus campanæ, quando ſunt in prouincia. in c. coram. nu. 2. & 3. de elect. 167

5 Abſentes ſunt uocandi ad capitulum, non ſolum in caſibus exceptis, ſed etiam in non exceptis, in quibus militat eadem, uel maior ratio, in c. cum dilecta. nu. 7. de confir. uti. uel inuti. 166

7 Abſentia coniugis quantuncunque diuturna, non pręſtat cauſam legitimam ſeparandi matrimonium. in c. perlatum. nu. 2. qui fi. ſint legit. 49

Abſente coniuge, an debeat procedi ad matrimonij ſeparationem altero coniuge inſtante. ibid. nu. 4. & 6.

1 Abſentes, an debeant mittere nuncium, uel procuratorem in aliqua cauſa. in c. bonę memorię. il 1. nu. 21. de elect. 150

Abſentes, an ſint uocandi in electionib. fiendis, in c. Cumana. nu. 1. de ele. 183

1 Abſentes p̄nt cōmittere uoces eorū in unū ſolū. in c. ſcriptū. nu. 5. de elect. 171

6 Abſens, qui habetur pro pręſente an debeat gaudere omni priuilegio pręſentiū. in c. ex parte. nu. 5. & in c. cum dilectus. in ulti. no. de cler. non reſid. 25

1 Abſens cauſa ſtudiorum debet uocari ad actus celebrandos a capitu. in c. bonę memorię. il 2. nu. 3. de elect. 167

Abſentes, in quibus caſibus ſunt uocandi. ibid. nu. 10. 168

5 Abſens etiam cauſa reipublicæ poteſt pati miſſionem ex primo decreto, niſi acceſſerit ad ſedem Apoſtolicam, in c. meminimus. nu. 4. de appel. 110

6 Abſens & præſens quis dicatur. in c. peruenit. nu. 9. de fideiuſſ. 114

2 Abſens citatus, an teneatur mittere procuratorem, ſiue ſit actor ſiue reus. in c. 2. nu. 7. de procur. 168

6 Abſentia pręſumitur fraudulenta, quando abeſt quis, qui ratione alicuius rei dēt ſtare in certo loco. in c. ex tua deuotionis. nu. 11. de cler. non reſiden. 23

2 Abſentes non uocantur in actu compoſitionis, etiam ſuper iure ſuperioritatis. in c. fi. nu. 1. de maiorit. & obedien. 71

Abſentes, qui dicantur, & qui pręſentes. ibid. nu. 3.

1 Abſentes, in quib. actib. ſunt uocādi, in c. cū inter uniuerſas. nu. 8. de elect. 141

3 Abſens contumax conuentus perſonaliter, quomodo punitur. in c. fi. §. in alijs. nu. 7. ut lite non conteſt. 135

1 Abſens poteſt per procuratorem eligere, pręſens uero non niſi iuſte ſit impeditus. in c. quia propter. nu. 2. de elect. 173